

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/291/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813213908
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813213908.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: R. W. H. a.s, IČO: 35 937 874, E. XX, T. proti povinnému: Ing. L. U.- U., IČO: 37 507 851, H. XXX/XX, F., pre vymoženie istiny vo výške 212,64 eur istiny a prísl., na odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. mája 2015 č. k. 15Er/2418/2013-51, takto

rozhodol:

Odvolanie povinného proti výroku, ktorým bol zamietnutý návrh na odklad exekúcie o d m i e t a .

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh povinného na odklad exekúcie ako aj na zastavenie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že skutočnosť, že povinný podal na súd žalobu za dlhodobé porušovanie ľudských práv a sťažnosť na Ústavný súd SR nie je dôvodom, pre ktorý by bolo možné odložiť exekúciu. Vyslovil názor, že len samotné podanie civilnej žaloby na prvostupňový súd alebo sťažnosti na Ústavný súd SR v žiadnom prípade neovplyvňuje právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a nespôsobuje zánik vymáhaného nároku a nebráni jeho vykonateľnosti.

Zároveň nezistil žiaden dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku s tým, že vedenie konania o sťažnosti na Ústavnom súde SR alebo civilného konania na prvostupňovom súde o žalobe pre dlhodobé porušovanie ľudských práv nie je dôvodom, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorého právoplatnosť a vykonateľnosť nebola doteraz spochybnená. Pokiaľ ide o spôsobilosť byť účastníkom konania na strane oprávneného tak, poukázal na to, že spôsobilosť má iba fyzická alebo právnická osoba, nie organizačná zložka právnickej osoby. Organizačná zložka nemá právnu subjektivitu, pričom ju nenadobúda ani zápisom do obchodného registra. Oprávnený je v danom prípade v návrhu na vykonanie exekúcie, v exekučnom titule a v poverení na vykonanie exekúcie označený správne, a to R. W. H., a.s. IČO: 35 937 874 E. XX, T., zastúpený vedúcou pobočky H., R. 1, H.. Rovnako je označený oprávnený aj v záhlaví tohto uznesenia. V závere konštatoval súd prvého stupňa, že povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vykonateľnosti, prípadne iné dôvody, pre ktorý by mala byť exekúcia neprípustná. Povinný teda neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a ani súdu nie je známy žiadny dôvod uvedený v citovanom zákonom ustanovení, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorým v tomto prípade je výkaz nedoplatkov oprávneného č. 1328309313 zo dňa 13.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.06.2013, pričom povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, a preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný. V odvolaní zotrval na svojich dôvodoch uvedených v námietkach voči exekúcii a v návrhoch na zastavenie i odklad exekúcie. Ďalej uviedol, že o porušovaní ľudských práv a slobôd má právo rozhodnúť aj okresný súd, ktorý ich má aj dodržiavať. V danom prípade súd aj exekútor mali od oprávneného zistiť, či voči jeho konaniu uplatňuje povinný odpor a čo je predmetom odporu aby tak zistili, že poukazoval na nedodržiavanie ľudských práv. Súd preto mal rozhodnúť aj o odklade exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 lebo sa to priamo viaže na dodržiavanie jeho základných ľudských práv a slobôd a existuje predpoklad pre možné zastavenie exekúcie na základe rozhodnutia Ústavného súdu. Zotrval na svojom stanovisku, že oprávnený vymáha svoje fiktívne pohľadávky voči nemu na základe rozhodnutí porušujúcich ľudské práva. Zotrval aj na svojich námietkach ohľadne „neoprávneného subjektu“ na strane oprávneného, pretože na rozhodnutí R. nie je uvedená ucelená definícia oprávneného subjektu tak, ako to vyžaduje Obchodný zákonník, ale zápis v obchodnom registri je zamotaný pri adrese pobočky, a preto oprávnený je definovaný chaoticky, neucelene a nepresne. V závere poukázal na to, že nebola dodržaná zákonná lehota na rozhodnutie o jeho námietkach voči exekúcii uvedené v § 50 ods. 2 Exekučného poriadku.

Oprávnený navrhol vo vyjadrení uznesenia okresného súdu potvrdiť.

Predtým než odvolací súd pristúpil k preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa, či spĺňa náležitosti uvedené v § 205 O.s.p., prípadne, či napadnuté rozhodnutie nezaniklo inak.

Pokiaľ ide o odvolanie smerujúce proti výroku, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh na odklad exekúcie, tak zistil odvolací súd, že toto odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, v ktorom prípade odvolací súd v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietne odvolanie. Takýto záver vyplýva z ust. § 56 ods. 7 Exekučného poriadku a contr., podľa ktorého proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie, je prípustné odvolanie. Znamená to, že proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý návrh na odklad exekúcie odvolanie prípustné nie je a je preto nevyhnutný postup odvolacieho súdu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh na zastavenie exekúcie bolo odvolacím súdom preskúmané v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a odvolací súd zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodnuté bolo bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie správne. V odôvodnení napadnutého uznesenia cituje dôvody na zastavenie exekúcie tak, ako sú uvedené v ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Vyvodil aj správny záver o tom, že povinný vo svojich podaniach neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za niektorý z dôvodov na zastavenie exekúcie, uvedených v ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku a súd ani z úradnej povinnosti takýto dôvod na zastavenie exekúcie nezistil.

Súd prvého stupňa sa správne vypořiadal s tvrdením oprávneného uvádzaným aj v odvolaní o tom, že vykonávané rozhodnutie sa nestalo vykonateľným, pretože nie je správne označený oprávnený. Konštatuje aj odvolací súd, že vykonávané rozhodnutie, a to výkaz nedoplatkov č. 1328309313 zo dňa 13.05.2013 bol vydaný oprávneným subjektom, a to R. W. H., ktorému toto oprávnenie vyplýva zo zákona č. 580/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a doplnkov a zmien. R. W. H. je vo vykonávanom rozhodnutí ako aj v návrhu na vykonanie exekúcie označená názvom, t. j. R. W. H., zároveň dodatkom a.s., označením adresy v súlade so zápisom v obchodnom registri a taktiež aj IČO zodpovedá zápisu v obchodnom registri.

Povinný neuvádza okrem všeobecných tvrdení o tom, že postupom R. W. H. dochádza ku porušovaniu jeho základných ľudských práv a slobôd v dôsledku čoho aj s oprávneným vedie občianskoprávny spor, žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť pod niektorý z dôvodov uvedený v ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Neuvádza teda žiadne skutočnosti, pre ktorý by bolo možné vyvodiť záver, že vykonávané rozhodnutie sa nestalo vykonateľným, že toto rozhodnutie bolo zrušené alebo sa stalo neúčinným, že by exekúcia postihovala veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo

nepodliehajú exekúcii, že by bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu, že by po vydaní rozhodnutia z akéhokoľvek dôvodu zaniklo právo ním priznané, že by majetok povinného nestačil ani na úhradu trov exekúcie, že by oprávnený nezaplatil súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, že by predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, že by bolo rozhodnuté, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo že by súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto súd prvého stupňa opodstatnene nevyhovel, keď nezistil žiaden zo zákonných dôvodov na jej zastavenie, a preto bolo uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh na zastavenie exekúcie odvolacím súdom potvrdený.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.